

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Janusz Sulima (spr.)
Sędziowie	SSA Andrzej Czapka SSA Jerzy Szczurewski
Protokolant	Elżbieta Niewińska

przy udziale prokuratora Piotra Grębowskiego

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2021 r. sprawy:

R. Z. i B. Z.

oskarżonych z art. 63 ust. 1 i 3 w zb. z art. 53 ust. 2 w zb. z 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 12 §1 k.k.

z powodu apelacji prokuratora i obrońców

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie

z dnia 19 października 2020 r., sygn. akt II K 161/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. za podstawę wymiaru kary za czyn przypisany oskarżonemu R. Z. przyjmuje art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t. j. Dz. U. z 2020 r., poz. 2050) w zw. z art. 11 §3 k.k. w zw. z art. 60 §2 i §6 pkt 2 k.k. i łagodzi orzeczoną wobec tego oskarżonego karę pozbawienia wolności do 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy,

2. na podstawie art. 72 §1 pkt. 1 k.k. nakłada na oskarżoną B. Z. obowiązek informowania kuratora na piśmie co 6 miesięcy o przebiegu okresu próby;

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie;

III. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

WZÓR FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO (UK 2)

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 215/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 19 października 2020 r., sygn. akt II K 161/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
oskarżyciel posiłkowy			
oskarżyciel prywatny			
obrońca			
oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego		
inny		
1.3. Granice zaskarżenia		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
na korzyść na niekorzyść	w całości	
w części	co do winy	
co do kary		
	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów	

	<p>prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

uchylenie	zmiana			
2. USTALENIE FAKTÓW W ZWIĄZKU Z DOWODAMI PRZEPROWADZONYMI PRZEZ SĄD ODWOŁAWCZY				
2.1. Ustalenie faktów				
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1	R. Z.	Oskarżony jest wolontariuszem i przyjacielem	Zaświadczenie z Gminy O.	(...)
2		Schroniska dla	umowa o pracę	(...)
3		(...) w O.	na czas	(...)
4.		Oskarżony jest zatrudniony w spółce (...) na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.	nieokreślony z dnia 01.02.2021 r. Zaświadczenie z Rzymskokatolickiej Parafii świętego M. A. i E. w O. z dnia 22.02.2021 r.	(...)
		Oskarżony wspomagał budowę kościoła Parafii Rzymskokatolickiej świętego M. A. i E. w O., deklarował chęć pomocy w wolontariacie parafialnym.	Informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego	

		Oskarżony był dwukrotnie karany sądownie.		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.2. Ocena dowodów				
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1 2 3. 4.	<p>Z aświadczenie z Gminy O..</p> <p>Umowa o pracę na czas nieokreślony z dnia 01.02.2021</p> <p>Zaświadczenie z Rzymskokatolickiej Parafii świętego M. A. i E. w O. z dnia 22.02.2021 r.</p> <p>Informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego k. 1016</p>	<p>Autentyczność i rzetelność dokumentu nie nasuwa żadnych zastrzeżeń.</p> <p>Brak jest jakichkolwiek racjonalnych podstaw do przypuszczenia, że dokument ten został podrobiony.</p> <p>Brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjmowania, że zaświadczenie nie zostało</p>		

		<p>sporządzone przez proboszcza parafii rzymskokatolickiej</p> <p>dokument urzędowy, którego autentyczność nie nasuwa żadnych wątpliwości.</p>	
<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW I WNIOSKÓW</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>1</p> <p>2.</p>	<p>obraza przepisów postępowania, a</p>	<p>zasadny</p> <p>częściowo zasadny</p>	

3.	<i>mianowicie art. 7 k.p.k. poprzez</i>	niezasadny
4.	<i>bezpodstawne odmówienie</i>	
5.	<i>wiary wyjaśnieniom</i>	
6.	<i>oskarżonego R. Z. w zakresie w jakim wskazywał on, iż prowadził uprawę konopi indyjskich nie po to, aby wytwarzać z nich środki odurzające i je sprzedawać, ale wyłącznie w celu uzyskania nasion konopi, których sprzedaż jest w Polsce legalna, podczas gdy wyjaśnienia te znajdują potwierdzenie w treści wyjaśnień B. Z., a w zgromadzonym materiale dowodowym brak jest dowodów przeciwnych, które podważałyby wersję prezentowaną przez oskarżonego, a zatem ocena wyjaśnień R. Z. dokonana przez Sąd meriti nie uwzględnia całokształtu okoliczności niniejszej sprawy i zgromadzonego</i>	

materiału dowodowego, a jest jedynie wyrazem przyjętego przez Sąd niedopuszczalnego domniemania nieprawdziwości jego twierdzeń;

art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k., polegającą na niesprecyzowaniu znamienia konstytuującego stronę podmiotową przestępstwa w opisie czynu przypisanego oskarżonemu, a posłużenie się przez Sąd meriti jedynie sformułowaniem „ze z góry powziętym zamiarem”, co wynika wyłącznie z przyjęcia przez Sąd konstrukcji czynu ciągłego, przy jednoczesnym całkowitym zaniechaniu odniesienia się do ustaleń w zakresie strony podmiotowej w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku, co doprowadziło do zautomatyzowanego domniemania

umyślności w postaci zamiaru bezpośredniego (kierunkowego) w przypisywanemu oskarżonemu działaniu, podczas gdy działanie nieumyślne w ogóle wyklucza możliwość przypisania odpowiedzialności za popełnienie przestępstwa z art. 53 ust. 2 u.p.n., natomiast nawet przy przyjęciu umyślności działania, postać zamiaru ma istotne znaczenie z punktu widzenia oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu, a w konsekwencji ma również wpływ na wymiar kary, co obligowało Sąd meriti do poczynienia precyzyjnych ustaleń w zakresie strony podmiotowej czynu zarzucanego R. Z.;

art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. poprzez bezpodstawne

**oddalenie
złożonego na
rozprawie w dniu
6 października
2020 roku
wniosku
dowodowego
obrońcy
oskarżonego R.
Z. o dopuszczenie
i
przeprowadzenie
dowodu z opinii
biegłego z
zakresu
toksykologii na
okoliczność
stwierdzenia,
jaka ilość
materiału
zabezpieczonego
u R. Z. nadaje się
do wytworzenia
substancji
odurzającej
sensu stricto,
która może
odurzyć
człowieka, wobec
uznania, iż
wniosek ten w
sposób oczywisty
zmierza do
przedłużenia
postępowania,
podczas gdy
okoliczność,
która miałaby
zostać
udowodniona w
wyniku
przeprowadzenia
zawnioskowanego
dowodu ma
niezwykle istotne
znaczenie dla
rozstrzygnięcia
niniejszej
sprawy, w tym
przede**

*wszystkim
ustalenia
prawidłowej
ilości środków
odurzających,
które zdaniem
Sądu meriti miał
wytworzyć
oskarżony R. Z.,
a wydane w
sprawie opinie
biegłej podinsp.
mgr inż. A.
K., w tym
w szczególności
opinie
uzupełniające z
dnia 11 maja
2020 roku i
6 października
2020 roku nie
udzielają
odpowiedzi na
w.w. pytanie,
pomimo iż objęte
zostało ono tezą
dowodową
odnoszącą się do
opinii biegłej;*

*art. 7 k.p.k.
poprzez
dokonanie
dowolnej, a nie
swobodnej oceny
materiału
dowodowego,
przy
nieuwzględnieniu
zasad logicznego
rozumowania
oraz wskazań
wiedzy i
doświadczenia
życiowego, w
tym treści
wydanych przez
biegłą podinsp.
mgr inż. A. K.
opinii z dnia*

5 sierpnia 2019 roku, 11 maja 2020 roku i 6 października 2020 roku oraz protokołu oględzin rzeczy zabezpieczonych w dniu 16 lutego 2019 roku podczas przeszukania pomieszczeń przy ul. (...) oraz (...)w O. i w konsekwencji bezpodstawne przyjęcie, iż oskarżony poprzez zebranie, wysuszenie i selekcję uprawianych roślin konopi innych niż włókniste wytworzył znaczne ilości środków odurzających grupy I-N i IV-N w postaci ziela konopi innych niż włókniste o łącznej masie 5.530,071 gram, podczas gdy ani z treści zarzutu przedstawionego przez Prokuratora, ani z opisu czynu przypisanego oskarżonemu zaskarżonym wyrokiem nie wynika, które z zabezpieczonych w toku

postępowania substancji zostały uwzględnione w ww. łącznej masie środków odurzających, które oskarżony miał wytwarzać, natomiast znaczna część zabezpieczonego w niniejszej sprawie i przekazanego do badań chemicznych materiału roślinnego w momencie ich zabezpieczenia była mokra, znajdowała się w trakcie daleko posuniętego procesu gnilnego lub przeznaczona była do utylizacji, jako odpadki, a zatem nie stanowiła przedmiotu czynności wykonawczej czynu zabronionego, o którym mowa w art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, co doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, mającego wpływ

na jego treść, a polegającego na stwierdzeniu, iż R. Z. poprzez zebranie, wysuszenie i selekcję uprawianych roślin konopi innych niż włókniste wytworzył znaczne ilości środków odurzających grupy I-N i IV-N w postaci ziela konopi innych niż włókniste i w konsekwencji bezpodstawnego przypisania oskarżonemu odpowiedzialności za popełnienie kwalifikowanego typu przestępstwa z art. 53 u.p.n.;

art. 7 k.p.k. w zw. z art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez wadliwą ocenę zebranych w sprawie dowodów, polegającą na dokonaniu dowolnej, a nie - jak tego wymagają reguły dekodowane z art. 7 k.p.k. - swobodnej oceny dowodów, która ostatecznie

*została
poczyniona z
naruszeniem
zasad
prawidłowego
rozumowania
oraz wskazań
wiedzy i
doświadczenia
życiowego, a
częściowo także
na zaniechaniu
dokonania
niezbędnych
ustaleń
dowodowych w
sprawie, co
znalazło
przełożenie na
wadliwy z
punktu widzenia
art. 413 § 2 pkt 1
k.p.k. opis czynu
przypisanego
oskarżonemu
oraz na wadliwe
z punktu
widzenia
standardu
przewidzianego
w art. 424
§ 1 k.p.k.
uzasadnienie
podstawy
faktycznej i
prawnej
zapadłego
rozstrzygnięcia,
co przejawia się
w zaniechaniu
przez Sąd meriti
kategorycznego
ustalenia, które z
zabezpieczonych
w toku
postępowania
części
naziemnych
roślin konopi
indyjskiej Sąd*

**meriti
uwzględnił przy
określaniu w
ramach opisu
czynu w części
dyspozytywnej
wyroku łącznej
ilości
wytworzonych
przez R. Z.
środków
odurzających
grupy I-N i IV-
N w postaci ziela
konopi innych
niż włókniste
(5.530,071
grama), przy
jednoczesnym
zaniechaniu
wyjaśnienia ww.
kwestii w treści
uzasadnienia
zaskarżonego
wyroku, podczas
gdy wartość ta
jest odmienna od
wskazanej przez
biegłą w treści
opinii z dnia 11
maja 2020 roku
łącznej ilości
zabezpieczonych
i przekazanych
do badań
chemicznych
naziemnych
części roślin
konopi indyjskiej
(9384,84 gram),
pomniejszonej o
ilości ziela
konopi innych
niż włókniste,
których
posiadanie
zostało
przypisane A.
Z. i N. Z.
(odpowiednio**

0,067 grama i 0,36 grama), co uniemożliwia dokonanie weryfikacji prawidłowości określenia ilości substancji odurzających, która znalazła się w opisie czynu przypisanego R. Z., a w konsekwencji nie daje podstaw do kategorycznej rekonstrukcji faktów i dokonania prawidłowej subsumpcji zachowania oskarżonego do norm prawnokarnych, skoro w toku postępowania zabezpieczono zarówno części ususzonej rośliny, w tym owoce (nasiona), których ilość nadal nie została na drodze specjalistycznych analiz wskazana, łodygi, jak też mokre oraz dotknięte zaawansowanym procesem gnilnym części naziemne rośliny w postaci liści i łodyg, a ustalenie, jaka konkretnie ilość nadawała się do użycia jako

**środek
odurzający, a
jaka stanowiła
produkt uboczny
wytworzenia
nasion konopi
indyjskiej, ma
fundamentalne
znaczenie dla
określenia
choćby postaci
zamiaru i stopnia
społecznej
szkodliwości
czynu
przekładającego
się wszak na
stwierdzenie, czy
w ogóle doszło
do popełnienia
przestępstwa,
natomiast norma
z art. 5 § 2 k.p.k.
nie pozwala na
domniemanie, że
ilość substancji
wskazana w
opisie czynu
przypisanego
oskarżonemu
odpowiada
właśnie tym
częściom
naziemnym
roślin konopi
innych niż
włókniste, które
nadawały się
do użycia w
celu odurzenia
człowieka.**

**rażącą
niewspółmierność
orzeczonej wobec
R. Z. kary 3
lat i 6 miesięcy
pozbawienia
wolności, przy
wymierzeniu**

której Sąd Okręgowy nie nadał właściwego znaczenia występującym w sprawie okolicznościom, takim jak: postawa oskarżonego w toku postępowania, motywacja jego działania, a także okoliczności popełnienia przez niego przestępstwa, a których należyte uwzględnienie winno skutkować uznaniem, iż w przypadku R. Z. zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek przemawiający za zastosowaniem wobec niego instytucji z art. 60 § 2 k.k. i w konsekwencji orzeczenie wobec oskarżonego kary nadzwyczajnie złagodzonej.

Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny

Ad. 1. Sąd pierwszej instancji oceniając zebrane w sprawie dowody nie dopuścił się obrazy art. 7 k.p.k.

Teza obrońcy, że oskarżony prowadził uprawę konopi indyjskich nie po to, aby wytwarzać z nich środki odurzające i je sprzedawać, ale wyłącznie w celu uzyskania nasion jest rażąco sprzeczna z doświadczeniem życiowym. Nikt nie uprawia takiej ilości krzewów konopi indyjskich w celu uzyskania wyłącznie nasion.

Przed wszystkim R. Z. na etapie postępowania przygotowawczego zarówno będąc przesłuchiwany przez policjanta, prokuratora, jak i przed sądem przyznał się do wytwarzania z uprawianych konopi

**indyjskich
środka
odurzającego.**

**Nie twierdził
wówczas, że
uprawiał
konopie jedynie
w celu
pozyskania
nasion.**

**Twierdzenia
oskarżonego, że
przyznał się do
produkcji środka
odurzającego,
gdyż znalazł się
w sytuacji
niekomfortowej,
nie wytrzymują
krytyki. Zupełnie
też
niewiarygodnie
brzmia jego
wyjaśnienia, że
nie rozumiał
treści zarzutu.**

**Treść
postawionego
mu zarzutu była
nad wyraz
zrozumiała.**

**Wynikało z niego
jednoznacznie, że
zarzucono mu
wytworzenie
znacznej ilość
środka
odurzającego w
postaci ziela
konopi innych
niż włókniste.**

**Wręcz
absurdalna jest
teza, że nie
rozumiał, na
czym miało
polegać
wytworzenie**

**środka
odurzającego.**

Faktem jest, że na rozprawie w dniu 25 lutego 2020 roku B. Z. wyjaśniła: „mąż przyznał mi się, powiedział, że zrobił uprawę, ponieważ mamy długi, że chciał to spłacić i zacząć od nowa. Prosił mnie, żebym się nie denerwowała, bo to co robił, to robił nie po to, żeby sprzedawać marihuanę, tylko żeby wyhodować nasiona, których sprzedaż w Polsce jest legalna”.

Wyjaśnienia oskarżonej w tej części nie mogą być jednakże inaczej potraktowane jako ustaloną z R. Z. linię obrony. Wynika to przede wszystkim z tego, że te wyjaśnienia z rozprawy są rażąco sprzeczne z jej wyjaśnieniami ze śledztwa. W trakcie postępowania przygotowawczego w ogóle nie twierdziła, że jej mąż mówił jej, że uprawia konopie

*indyjskie
wyłącznie w celu
uzyskania
nasion i że nie
chciał
wytwarzać
środka
odurzającego,
żeby go później
sprzedać.
Wyjaśniła
wówczas: „Jak
już się
dowiedziałam o
uprawie
marihuany, to
próbowałam z
mężem
rozmawiać na
ten temat,
odwoziłam go
od tego
procederu. On
tłumaczył, że
chce abyśmy
normalnie żyli,
aby spłacać
długi i
zobowiązania.
Bardzo żałuję, że
tak się stało i
nie udało mi się
go odwieść od
tego co robił.
Bardzo żałuję
tego. Podczas
pierwszej kłótni
mąż mi
powiedział o
uprawie cytuję
„że uprawia
marihuanę, aby
wyjść z długów”.
Nie pamiętam,
czy mówił wtedy
o ilościach
uprawianej
marihuany i
gdzie ona jest. O
tym*

dowiedziałam się dopiero, gdy go podwoziłam na ulicę (...). Nie mówił mi, od kiedy uprawia marihuanę i co z nią robi. Nie chciałam się tym interesować i mieć z tym cokolwiek wspólnego.”

Gdyby faktycznie mąż mówił jej, że uprawia konopie indyjskie, żeby później wyłącznie sprzedawać nasiona, to z pewnością oskarżona podała by te okoliczności już na etapie postępowania przygotowawczego.

Tymczasem wyraźnie wówczas w sposób stanowczy stwierdziła, że nie wie, co jej mąż robi z marihuaną.

To, że oskarżony wyrabiał z uprawianych krzewów konopi indyjskich marihuanę wynika jednoznacznie z protokołu oględzin pomieszczenia magazynowego

w O. przy ulicy (...). W trakcie tych oględzin ujawniono między innymi worek strunowy, bezbarwny wypełniony suszem roślinnym koloru zielonego. Susz ten poddano badaniem testerem narkotykowym i okazało się, że jest to środek odurzający w postaci marihuany.

Wynika zatem z tego, że R. Z. nie tylko ścinał rośliny konopi indyjskich, ale też je suszył wytwarzając w ten sposób marihuanę.

Gdyby oskarżonemu zależało tylko na nasionach, to nie suszyłby ziela konopi indyjskich i nie pakował go później do worków strunowych.

Nieprawdziwe są twierdzenia oskarżonego, że w znalezionym w miejscu jego zamieszkania w lodówce znajdowały się nasiona. Są one

**bowiem
ewidentnie
sprzeczne z
opinią biegłej
A. K., która
twierdziła
stanowczo, że
w tym słoiku
znajdowała się
marihuana.**

**Żadną miarą nie
można zgodzić
się z obrońcą, że
opinia biegłej, że
gdyby materiał
stanowił głównie
nasiona, to opis
materiału byłby
zupełnie inny,
stanowiąc jedynie
domysły biegłej.**

**Poza tym, gdyby
faktycznie w
słoiku
znajdowały się
wyłącznie
nasiona, to i tak
nie podważałoby
to ustaleń, że
oskarżony
zajmował się
wytwarzaniem
marihuany. Nie
można przecież
wykluczyć, że
R. Z. zamierzał
sprzedawać
zarówno susz
ziela konopi
indyjskiej, jak i
nasiona.**

**Ponadto mógł on
przechowywać
nasiona po to,
żeby zasadzić
kolejne sadzonki
konopi.**

**Dodać należy,
że twierdzenia**

oskarżonego
jakoby
przechowywał w
lodówce znaczne
ilości nasion
konopi
indyjskich nie
znajdują
żadnego
potwierdzenia w
zebranych
dowodach.

Ponadto, jeszcze
raz należy
podkreślić, że
gdyby nawet
tak było, to
żadną miarą
nie podważa
to ustalenia, że
zajmował się
on produkcją
marihuany.

Tak więc
nieprawdziwa
jest teza obrońcy,
że w aktach
sprawy brak jest
jakichkolwiek
dowodów, które
podważałyby
wyjaśnienia
oskarżonego i
wskazywały na
inny, niż
opisywany przez
R. Z., cel uprawy
roślin konopi
indyjskich. Nie
można zgodzić
się z
twierdzeniem, że
dokonana przez
Sąd pierwszej
instancji ocena
wyjaśnień R. Z.
nie uwzględnia
całości kształtu
okoliczności

**niniejszej
sprawy i
zgromadzonego
materiału
dowodowego.
Żadną miarą
nie jest jedynie
wyrazem
przyjętego przez
ten sąd
niedopuszczalnego
prawnie
domniemania
nieprawdziwości
twierdzeń
oskarżonego.**

**Ad. 2 Żadną
miarą nie można
zgodzić się z
obrońcą, że
zaskarżony
wyrok zapadł z
obrazą art. 413
§2 pkt 1 k.p.k.
Regułą jest, że
w opisie czynu
nie określa się
wprost strony
podmiotowej
przestępstwa, za
wyjątkiem
zbrodni
zabójstwa. Nie
ulega zaś
najmniejszym
wątpliwościom,
że oskarżony
przypisanego mu
czynu dopuścił
się umyślnie.
Opis czynu
zawiera
wszystkie
niezbędne
elementy
stanowiące
znamiona
zbrodni
określonej w art.**

53 ust. 2 w zb. z art. 63 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

Absurdem byłoby przyjmowanie, że oskarżony nieумыślnie uprawiał krzewy konopi indyjskich i nieумыślnie wytwarzał marihuanę.

Dopuścił się tej zbrodni w zamiarze bezpośrednim.

Doskonale przecież wiedział, że prowadzi hodowlę krzewów konopi indyjskich. Nie miał przecież wątpliwości co do tego, jakie są to rośliny. Jeżeli zaś podjął działania w celu wysuszenia ziela, to miał pełną świadomość, że uzyskany w ten sposób susz stanowi środek odurzający w postaci marihuany.

Faktem jest, że część znalezionego w wynajmowanej przez niego hali ziela była mokra, ale został też

**ujawniony susz,
co jednoznacznie
wskazuje na
zamiar
bezpośredni
oskarżonego
produkcji
marihuany.**

**Ad. 3 Wbrew
twierdzeniom
obrońcy w
niniejszej
sprawie nie
zachodziła
konieczność
dopuszczenia
dowodu z opinii
biegłego na
okoliczność
stwierdzenia,
jaka ilość
materiału
zabezpieczonego
u R. Z. nadaje się
do wytworzenia
środka
odurzającego.
Opinia biegłej A.
K. jest pełna,
jednoznaczna i
nie ma w
niej żadnych
sprzeczności. Nie
zachodziły więc
przesłanki z art.
201 k.p.k. do
powołania
dowodu z opinii
innego biegłego.**

**Z opinii biegłej
jednoznacznie
wynika, że
poddany
badaniom susz
roślinny
stanowił środek
odurzający w
postaci**

marihuany.
Zawierał on
bowiem (...).
Zawartość
procentowa (...)
była różna i
nie można było
stwierdzić, jaka
ilość z tego
suszu nadawała
się do użycia.
Podkreślić
jednakowoż
należy, że
oskarżonemu
przypisano
wytworzenie
takiej ilości
marihuany,
która
odpowiadała
wadze
ujawnionego w
niniejszej
sprawie suszu.
Nie wzięto pod
uwagę ilości
zabezpieczonego
ziela, która była
mokra.

Z protokołu
oględzin rzeczy
zabezpieczonych
w dniu 16
lutego 2019 roku
przy ulicy (...)
oraz (...) wynika,
że worek z
tworzywa
sztucznego z
napisem (...)
(ślad nr 2)
był wypełniony
suszem
roślinnym w
postaci pęczków,
liści kwiatostanu
i łodygi. Masa
netto tego suszu

wyniosła 2572,58 grama. Z worka niewielką ilość suszu wsypano do testera „N. I., odczynnik F. (...) S.”. W badaniu odczynnik wszedł w reakcję chemiczną i zabarwił się wskazując, że zabezpieczony susz jest narkotykiem w postaci marihuany.

Z kolei oznaczony jako ślad nr 10 worek był wypełniony suszem roślinnym o wadze 599,66 grama. Również w badaniu testerem narkotykowym odczynnik wszedł w reakcję chemiczną i zabarwił się, wskazując, że zabezpieczony susz jest narkotykiem w postaci marihuany.

Jako ślad nr 32 został oznaczony szklany słoik. Wewnątrz znajdował się susz roślinny o wadze 73,430 grama. Również i w tym przypadku w badaniu

**odezynnik
wszedł w reakcję
chemiczną i
zabarwił się
wskazując, że
zabezpieczony
susz jest
narkotykiem w
postaci
marihuany.**

**Jako ślad nr 8
został oznaczony
worek
wypełniony
suszem
roślinnym koloru
zielonego o
wadze 1558,27
grama. Pudełko
kartonowe
oznaczone jako
ślad nr 14
był wypełniony
był wysuszonymi
łodygami i
innymi częściami
roślin o łącznej
wadze 640,88
grama. Zarówno
jeden, jak i drugi
susz stanowił
narkotyk w
postaci
marihuany. W
obu bowiem
przypadkach w
badaniach
odezynnik
wszedł w reakcję
chemiczną i
zabarwił się
wskazując, że
zabezpieczony
susz jest
narkotykiem w
postaci
marihuany.**

**Zabezpieczono
też mniejsze
ilości suszu,
który w wyniku
przeprowadzonych
badań testerem
narkotykowym
okazał się być
marihuaną.**

**Zaznaczyć
należy, że z
opinii biegłej A.
K. wynika, że
jeżeli materiał
stanowią liście i
łodygi, to nie
dyskwalifikuje to
materiału z
wykonania
badań i
dokonania jego
kwalifikacji,
ponieważ są to
środki
odurzające
zgodnie z
przepisami. Z
materiału do
badań nie
wyodrębnia się
poszczególnych
jego elementów,
gdyż zadaniem
biegłego jest
odniesienie się do
całości materiału
zabezpieczonego.
Gdyby zostały
wyodrębnione
kwiatostany, to
zawartość
procentowa
substancji
czynnych w
takim materiale
byłaby na pewno
wyższa niż w
całej masie**

zabezpieczonego dowodu.

Ad. 4 Nie ma racji obrońca zarzucając, że Sąd pierwszej instancji naruszył dyspozycję art. 7 k.p.k., przyjmując, że oskarżony wytworzył znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany.

Należy podkreślić, że ziele konopi, które w chwili zabezpieczenia było mokre nie wchodzi w skład ilości środka odurzającego przyjętej w opisie przypisanego oskarżonemu czynu. W trakcie oględzin rzeczy w dniu 17 lutego 2019 roku zważano jedynie susz. Jeżeli ziele było zawilgocone, to odstąpiono od jego ważenia. Suma zaś zważonego wówczas suszu stanowiła podstawę postawionego oskarżonemu zarzutu. Nie dokonano

wówczas
zważenia ziela
znajdującego się
w worku z
tworzywa
sztucznego
oznaczonego
numerem 3. W
ogóle natomiast
nie poddano
ogłędzinom
materiału
oznaczonego
jako ślad nr 27.

Faktem jest, że w
pudełku
kartonowym
oznaczonym jako
ślad nr 14
znajdowały się
głównie
wysuszone
łodygi. Nie jest
jednak tak, że
nie ma w nich
(...), choć na
pewno mniej niż
w kwiatostanie.
Podkreślić
należy, że w
badaniach
niewielkiej ilości
tego suszu
odezrynnik
wszedł w reakcję
chemiczną i
zabarwił się
wskazując, że
ten susz jest
narkotykiem w
postaci
marihuany. Na
różnych stronach
internetowych
można znaleźć
„porady”, jak
wykorzystać
łodygi konopi

**indyjskich do
odurzania się.**

**Gdyby nawet
uznać, że łądygi
nie mogą
stanowić środka
odurzającego, to
i tak pozostała
ilość
wysuszonego
przez
oskarżonego
ziela konopi
indyjskich
stanowiła
znaczną ilość
w rozumieniu
ustawy o
przeciwdziałaniu
narkomanii. W
orzecznictwie
sądów
powszechnych i
Sądu
Najwyższego
utrwalił się
pogląd, że za
znaczną ilość
uznać należy
taką, która
wystarcza do
jednorazowego
odurzenia
kilkudziesięciu
osób
uzależnionych.
Tak więc nawet
kilkadziesiąt
gram marihuany
jest znaczną
ilością. Nie ulega
zaś wątpliwości,
że oskarżony
wytworzył
znacznie większą
ilość tego środka
odurzającego.**

Ad. 5 Wbrew twierdzeniom obrońcy opis czynu przypisanego oskarżonemu zawiera jednoznaczne treściowo i zupełne określenie działań oskarżonego oraz charakterystykę okoliczności ich popełnienia w sposób oddający konstytutywne elementy znamion strony przedmiotowej i strony podmiotowej czynu. W każdym razie opis tego czynu zawiera wszystkie elementy stanowiące znamiona zbrodni z art. 53 ust. 2 w zb. z art. 63 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. Wszystkie znamiona przypisanego typu przestępstwa zostały odzwierciedlone w opisie czynu. Opis czynu zawiera komplet znamion, które

**zostały
wypełnione
ustalonym
zachowanie
oskarżonego.**

**Jak już wcześniej
wskazano, przy
określaniu
łącznej ilości
wytworzonych
przez R. Z.
środków
odurzających
wzięto pod
uwagę
zabezpieczone w
niniejszej
sprawie ziele
konopi
indyjskich, które
było wysuszone.
Jak wynika z
opinii biegłej A.
K. ilość ziela
konopi
przekazanych do
badań wynosiła
9384,84 grama.
Jak zaś wynika z
protokołu
ogłędzin rzeczy z
dnia 17 lutego
2019 roku masa
zabezpieczonego
w niniejszej
sprawie przy
ulicy (...) oraz
(...) w O. suszu
ziela konopi
indyjskich
wynosiła
5.467,671 grama.
Nie zważono
wówczas suszu
ziela konopi
indyjskich
znalezionego w
toku
przeszukania**

*domu przy ulicy
(...) w O. w
lodówce. Masa
tego suszu
wyniosła 142,49
grama. Tak więc
zabezpieczono
więcej suszu,
aniżeli
przypisano
oskarżonemu w
wyroku.
Przypisanie
oskarżonemu
wytworzenia
większej ilości
marihuany,
aniżeli w
zaskarżonym
wyroku, na
etapie
postępowania
odwoławczego
było oczywiście
niemożliwe z
uwagi na
obowiązujący
zakaz
reformationis in
peius. Jeszcze
raz należy
podkreślić, że
przy ustalaniu
ilości
wytworzonej
przez
oskarżonego
marihuany nie
wzięto pod
uwagę ziela
konopi, które w
chwili
ujawnienia było
mokre. Wynika
to jednoznacznie
z protokołów
oględzin rzeczy
z dnia 17
lutego 2019 roku.
Dokonano*

**zważenia jedynie
suszu.**

**Ad. 6 Rację
ma obrońca,
że prawidłowe
uwzględnienie
okoliczności
niniejszej
sprawy
prowadzi nie
tylko do
wniosku, że
wymierzona R.
Z. przez Sąd
Okręgowy kara 3
lat i 6 miesięcy
pozbawienia
wolności jest
rażąco surowa,
ale również do
konstatacji, że
nawet najniższa
kara
przewidziana za
przypisane mu
przestępstwo
byłaby
niewspółmiernie
surowa, co czyni
zasadnym
zastosowanie
wobec
oskarżonego
instytucji
nadzwyczajnego
złagodzenia
kary.**

**Podkreślić
należy, że
oskarżony
wytworzył
marihuanę
zaliczaną do tzw.
„miękkich”
narkotyków.
Wedle aktualnej
i
niekwestionowanej**

wiedzy
medycznej
szkodliwość tego
środka
odurzającego
jest znacznie
niższa od innych
środków
odurzających i
substancji
psychotropowych,
a także
substancji
psychoaktywnej,
jaką jest alkohol.
Brak jest
jakichkolwiek
dowodów
wskazujących na
to, że oskarżony
z tej działalności
przestępczej
osiągnął jakieś
korzyści. Nie bez
znaczenia jest,
że oskarżony na
etapie
postępowania
przygotowawczego
przyznał się
zarówno do
uprawy konopi
indyjskich, jak i
do wytwarzania
marihuany.
Obecnie
oskarżony
prowadzi
ustabilizowany
tryb życia.
Pracuje na
podstawie
umowy o pracę
na czas
nieokreślony.
Angażuje się w
wolontariat.

W świetle
powyższego za

karę adekwatną do stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia szkodliwości społecznej popełnionego przez przestępstwa uznano karę jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności. Kara ta powinna być wystarczająco dolegliwa dla oskarżonego, aby zostały spełnione wobec niego cele wychowawcze i poprawcze. Kara ta powinna też pozytywnie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Napomknąć należy, że mając na uwadze rozmiar tej kary, będzie możliwe jej odbycie w systemie dozoru elektronicznego, co umożliwi oskarżonemu wykonywanie pracy. Oskarżony odczuł już dolegliwość z powodu swojego przestępczego zachowania, gdyż był przez

<p>okres pięciu miesięcy tymczasowo aresztowany.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu; ewentualnie</p> <p>2. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z podstawy skazania art. 53 ust. 2 u.p.n. i wymierzenie oskarżonemu kary w dolnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego za czyn z art. 63 ust. 3 u.p.n.; ewentualnie</p> <p>3. wyeliminowanie z opisu czynu znamienia w postaci znacznej ilości środka odurzającego, który miał zostać wytworzony przez oskarżonego R. Z. oraz zmianę kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu i przyjęcie, że</p>	<p>zasadny</p> <p>częściowo zasadny</p> <p>niezasadny</p>	

**dopuszczył się on
popelnienia
przestępstwa z
art. 53 u.p.n. w
typie
podstawowym i
w konsekwencji
wymierzenie
oskarżonemu
kary w dolnej
granicy
ustawowego
zagrożenia
przewidzianej za
to przestępstwo;**

**ewentualnie w
przypadku
przyjęcia
zasadności
zarzutu z pkt II**

**4. zmianę
zaskarżonego
wyroku poprzez
wymierzenie
oskarżonemu na
podstawie art. 60
§ 2 k.k. kary
nadzwyczajnie
złagodzonej.**

Zwiążle o powodach
uznania wniosku za
zasadny, częściowo
zasadny albo
niezasadny.

**Niezasadność
zarzutów
apelacyjnych w
zakresie winy
determinowała
nieuwzględnienie
wniosków z
punktów 1 - 3.
Ponieważ
istniały
podstawy do**

<p>nadzwyczajnego złagodzenia kary, uwzględniono wniosek z punktu 4.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Zwiąże o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu</p>		

pierwszej instancji		
1.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>Zastosowanie przy wymiarze kary instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary i złagodzenie orzeczonej wobec R. Z. kary do jednego roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.</p>		
Zwięźle o powodach zmiany		
<p>Wobec uznania z przyczyn opisanych wcześniej, że nawet najniższa kara przewidziana za przypisane oskarżonemu przestępstwo, byłaby niewspółmiernie surowa, zastosowano instytucję nadzwyczajnego złagodzenia kary i wydatnie obniżono wymierzoną wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności.</p>		

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Względy słusznościowe przemawiały za zwolnieniem na podstawie art. 624 §1 k.p.k. oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.	

7. PODPIS	